Dolf Thomassen

Adolf (Dolf) Thomassen is geboren op 2 april 1924 in Deventer. Hij was de zoon van Adolf Thomassen en Johanna Sieverdink.

Vlak voor de oorlog was hij mogelijk zeeverkenner bij een van Leidse of Oegstgeester groepen. Na de meidagen van 1940 gaat Scouting nog een tijdje verder, maar op 2 april 1941 wordt de organisatie verboden. De verkenners gaan ondergronds verder. 'Jong Oegstgeest' trekt het traditionele uniform uit, en hult zich in Schots-geruite blouses. Gedurende de oorlog maakt 'Jong Oegstgeest' toch nog tal van uitstapjes en nemen de jongens deel aan kampen. Na 'Dolle Dinsdag' zal 'Jong Oegstgeest' haar activiteiten staken; de situatie wordt te riskant.

Na Dolle Dinsdag hebben de Oegstgeester padvinders boven de 16 jaar en de leden van 'Jong Oegstgeest' de gelederen voor een deel gebundeld, om zich gezamenlijk voor te bereiden op het einde van de oor log. Zij zouden wellicht dienst kunnen doen als koerier, EHBO'er, of andere hand en spandiensten kunnen verrichten.

Bij de bevrijding dragen ze een band om de arm, waarop vermeld staat 'Hulpdienst Oegstgeest'. Deze dienst heeft inmiddels dagelijks vele bekendmakingen en proclamaties aan geplakt en wacht uiteraard vol spanning op de komst van de Canadezen. Ook de jongere padvinders, die zich evenzo hebben voorbereid, hopen van harte - juist de Canadezen - hun diensten te kunnen aanbieden. De Oegstgeester Binnenlandse Strijd krachten, met een sterkte van 80 man, hebben hun intrek genomen in de Terweeschool. De school wordt door een houten schot in de hal in tweeën gedeeld. Er is een opgave bewaard gebleven van de sterkte van het Strijdend Gedeelte, de Bewakingstroepen en een categorie 'anderen' van de BS Oegstgeest over de periode 5 mei tot en met 10 juni 1945. Tot 16 mei gaat het om 21 anderen, dan tot 22 mei om 10 tot 15 anderen en van 23 mei tot 30 mei tot zeven personen.

Op woensdag 9 mei 1945 zal een colonne voertuigen van de 'Royal Canadian Army', bemand met Canadezen van het 1e Anti Tank Regiment en het 2e Light Anti Aircraft Regiment zich van Leiden naar Oegstgeest begeven. Een contingent Nederlandse militairen van de Prinses Irene Brigade heeft zich hierbij aangesloten. Langs de Warmonderweg zijn afzettingen gemaakt door de BS'ers, de Hulpdienst Oegstgeest en de jongere padvinders. Captain Robert Ryder, die als eerste Canadees Oegstgeest binnenreed, heeft de zeeverkenner Dolf Thomassen bij zich op de Jeep.

De Canadezen, die in Oegstgeest zullen blijven, gaan naar kasteel Oud-Poelgeest, waar vooraf enkele kwartiermakers reeds voorbereidingen troffen. Het kasteel en het koetshuis zullen in gebruik worden genomen, maar het merendeel van de mannen zal worden ondergebracht in legertenten in het bos van Poelgeest en deels in de Leidse Hout. Met behulp van de BS'ers en de Hulpdienst Oegstgeest - en als het even kan ook de jongere padvinders - wordt het tentenkamp opgeslagen. Oegstgeest wil over enige tijd de Canadezen met een zanghulde eren.

Dolf werd scheepswerktuigbouwkundige en vervend zeiler. Hij trouwde op 9 Jun 1950 in Oegstgeest met Maria (Mieke) Catherina Lagaaij (1926). Ze kregen twee dochters. Hij is overleden op 18 januari 1996 in Leiden.

Meer informatie
Oegstgeest_in_bange_dagen_1940-1945_-_hoofdstuk_8.pdf
Nakomelingen van Maillyaerts de Lagaij
KM_C454e-20180629152340

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.